

تأثیر پلیمر سوپر جاذب آب بر روی صفات زراعی و فیزیولوژیکی ارقام مختلف لوبیا قرمز تحت تنش خشکی در شرایط گلخانه‌ای

پریناز پوراسماعیل^{۱*}، داوود حبیبی^۲، ابوالقاسم توسلی^۳، حسین زاهدی^۴، حمیدرضا توحیدی مقدم^۵

چکیده

این پژوهش برای مطالعه‌ی تأثیر پلیمر سوپر جاذب بر برخی از خصوصیات زراعی (عملکرد دانه، شاخص برداشت، وزن صد دانه) و فیزیولوژیکی (میزان آب نسبی برگ، مقاومت غشاء سیتوپلاسمی) ارقام مختلف لوبیا قرمز تحت تنش خشکی در سال زراعی ۱۳۸۴ در گلخانه‌ی تحقیقاتی دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج صورت گرفت. در این تحقیق سه رقم مختلف لوبیا قرمز (درخشان، D81083 و ناز)، در شرایط آبیاری (۲، ۴، ۶ روز یکبار) با سه غلظت مختلف سوپر جاذب (۷،۵،۰ درصد) مورد بررسی قرار گرفتند و طرح آماری بکار رفته در این پژوهش، طرح فاکتوریل در قالب بلوک کامل تصادفی با ۴ تکرار بود که در این بررسی، فاکتور A تیمارهای آبیاری، فاکتور B ارقام و فاکتور C غلظت‌های مختلف سوپر جاذب بود. نتایج حاصل از تحقیقات نشان داد، بین تیمارهای مختلف آبیاری، ارقام و غلظت‌های مختلف سوپر جاذب اختلاف معنی‌داری وجود داشته و استرس خشکی تأثیر معنی‌داری در کاهش صفات زراعی داشته و غلظت ۷٪ از این ماده توانسته سبب افزایش صفات زراعی شود. ناز و درخشان به ترتیب ارقام متحمل و حساس در این پژوهش شناخته شدند. با توجه به بررسی‌های صورت گرفته مشخص شد پلیمر سوپر جاذب با جذب و نگهداری آب قادر است بسیاری از تلفات ناشی از کم آبی را کاهش داده و سبب افزایش صفات مختلف شود. بهترین غلظت در این بررسی، غلظت ۷٪ و بهترین رقم، رقم ناز تشخیص داده شد.

کلمه‌های کلیدی: تنش خشکی، لوبیا قرمز، پلیمر سوپر جاذب، عملکرد، میزان آب نسبی برگ، پایداری غشاء سیتوپلاسمی

۱- دانشجوی دکتری زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج. مسئول مکاتبه. Parinaz_p_esmaeel@Yahoo.Com

۲- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

۳- استادیار دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

۴- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر

۵- دانش آموخته دکتری زراعت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

تاریخ دریافت: زمستان ۱۳۸۷ تاریخ پذیرش: تابستان ۱۳۸۸

مقدمه

خشکی از جمله مهم‌ترین عوامل کاهش‌دهنده‌ی پتانسیل تولید در اراضی کشاورزی است و توسعه‌ی وارپته‌های مقاوم به خشکی می‌تواند در کاهش مشکل خشکی در چنین مناطقی مفید باشد. بخش اعظم کشور ایران تحت تأثیر اقلیم خشک و نیمه خشک بوده و خصوصاً خشکسالی‌های اخیر به این مشکل افزوده است. کاهش تلفات آب و افزایش راندمان آبیاری همواره مورد نظر محققان و متخصصین امر کشاورزی بوده است، یکی از راه‌های مورد نظر محققان کشاورزی، استفاده از مواد اصلاح‌کننده و افزودنی به خاک است. کاربرد و اختلاط مواد پلیمر سوپر جاذب می‌تواند مقادیر متفاوتی آب را در خود ذخیره و قابلیت ذخیره‌سازی و نگهداری آب را در خاک مورد نظر افزایش دهد و در نهایت در مواقع کم‌آبی، آب مورد نیاز گیاه را در اختیارش قرار داده و سبب ارتقاء رشد آن شود (اله‌دادی، ۱۳۸۱). بنا بر نظر روشن (۱۳۸۱) پلیمرها ترکیبات سنتتیک بوده و به صورت مصنوعی تولید می‌شوند این مواد از پلی‌آکریلات‌پتاسیم و کوپلیمرهای پلی‌اکریل‌آمید ساخته شده و قادرند در تماس با آب آن را سریعاً تا چندین برابر حجم خود جذب و نگهداری کنند و قابلیت نگهداری آب را در خاک مورد نظر افزایش دهند و در نهایت با کاهش تنش ناشی از خشکی سبب ارتقای رشد گیاه شدند. این مواد بی‌بو، بی‌رنگ و بدون خاصیت آلاینده‌ی خاک، آب و بافت گیاه می‌باشند. بنا بر نظر (Degaiorgi (2002) مصرف سوپر جاذبه‌ها سبب افزایش فعالیت میکروارگانسیم‌ها و میکوریزا خواهد شد. این مواد بنا بر نظر (Seybold (1999) ساختمان ۱۰۰٪ طبیعی دارند و هیچ آسیبی به طبیعت وارد نمی‌کند لوبیا از جمله گیاهان حساس به خشکی است که دارای نیاز آبی نسبتاً بالایی بوده و کمبود آب در بعضی از مراحل رشد و نمو آن حتی برای دوره‌ای کوتاه می‌تواند شدیداً عملکرد و کیفیت محصول را کاهش دهد. تنش خشکی در مرحله‌ی گرده افشانی باعث خشک شدن دانه‌های گرده و کلاله مادگی می‌شود و خشک شدن دانه‌های گرده سبب اختلال در عمل گرده افشانی توسط حشرات می‌شود، همچنین خشک شدن کلاله مادگی سبب عدم چسبیدن دانه‌های گرده به کلاله و عدم جوانه‌زنی دانه‌های گرده بر روی کلاله می‌شود بطوریکه مرحله‌ی گرده افشانی سهم عمده‌ای از کاهش عملکرد لوبیا را به خود اختصاص می‌دهد (Doorenbos et al, 1979).

(Turk et al (1980) در آزمایشی نشان دادند که در طی تنش خشکی وزن صد دانه و تعداد دانه بیش‌ترین تأثیر تنش خشکی را می‌پذیرند. مصرف سوپر جاذب در لوبیا قرمز سبب افزایش ماده‌ی خشک و افزایش مقاومت به خشکی در این گیاه می‌شود (Harvy, 2002).

Huterrman et al (1999) مشاهده کردند که مصرف پلیمر ضمن کاهش تلفات ناشی از کم آبی قادر است سبب افزایش برخی صفات همچون تعداد دانه‌ها و وزن صد دانه شود. Padman, et al (1994) اثر سطوح مختلف آبیاری، نیتروژن و پلیمر Jalashakti را بر روی رشد و عملکرد خردل هندی (*Brassica juncea*) بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که عملکرد دانه در تیمارهای حاوی پلیمر سوپر جاذب بیش‌تر از تیمارهای بدون سوپر جاذب است (اله‌دادی، ۱۳۸۱). با کاربرد ۶ مقدار سوپر جاذب (۰، ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ گرم) در کیلوگرم خاک و ۴ دور آبیاری (فواصل زمانی ۱۰، ۱۴، ۱۸ و ۲۲ روز) بر روی رشد و عملکرد ذرت علوفه‌ای رقم Single Cross 704 تحت شرایط گلخانه‌ای، نتیجه گرفت که سوپر جاذبه‌ها با غلظت بالاتر بر روی صفاتی همچون ارتفاع بوته و تجمع ماده‌ی خشک گیاه اثر مثبت داشته و همچنین با افزایش فواصل زمانی آبیاری تأثیر حضور سوپر جاذب و نیز مقادیر بالاتر آن محسوس‌تر به نظر می‌رسد. تحقیقات بر روی *populus euphratica* در چهار مخلوط ۲، ۴ و ۷ درصد پلیمر با خاک نشان داد که غلظت بالاتر سوپر جاذب سبب افزایش درصد ماده خشک تولیدی توسط ریشه شده و توسعه ریشه را نیز سبب شد (Huterrman et al, 1999).

Specht et al (2000) در طی بررسی‌هایی بر روی لوبیا قرمز مشاهده کردند که غلظت بالاتر این پلیمر قادر است میزان برخی از صفات همچون اجزای عملکرد، طول غلاف، تعداد دانه در غلاف و تعداد غلاف را به طور معنی‌داری افزایش دهد، همچنین مشاهدات وی بیان‌کننده‌ی افزایش شاخص برداشت در گیاه نیز بود. حجازی (۱۳۸۴) بیان کرد، بیش‌ترین استرس‌های محیطی در نهایت بر روی غشای سیتوپلاسمی سلول آسیب می‌رساند مانند سرما، خشکی و یا شوری با تأثیر روی غشای سیتوپلاسمی و ایجاد آسیب به آن موجب خروج محتویات سلول گشته که در نهایت مرگ سلول را فراهم می‌سازد.

Vasquez (1990) با مطالعاتی که بر روی گونه‌های مختلف لوبیا انجام دادند به این نتیجه رسیدند که مهم‌ترین استراتژی برای افزایش مقاومت به خشکی در گیاهان پایداری غشای یاخته بعد از اعمال تنش خشکی است. Santiago et al (2000) بیان کردند، خشکی محیط با تأثیر بر هدایت روزنه‌ای سبب کاهش آب درون بافتی برگ‌ها می‌شود. نظر به این‌که لوبیا نیاز آبی بالایی دارد و با توجه به تحقیقات انجام شده نسبت به کاربرد پلیمرهای سوپر جاذب بر روی گیاهان مختلف از جمله لوبیا، این تحقیق با هدف کاهش نیاز آبی لوبیا و افزایش تحمل به خشکی و تأثیر آن بر صفات مختلف زراعی و فیزیولوژیکی اجرا شد. در مجموع اهداف کلی بررسی را می‌توان به شرح زیر طبقه‌بندی کرد.

تعیین بهترین رقم لوبیا از نظر عملکرد محصول و سازگاری با تنش خشکی، بررسی اثرات سوپر جاذب در افزایش عملکرد، بررسی برخی صفات فیزیولوژیکی و ارتباط آنها با پلیمر سوپر جاذب و ارقام مختلف لوبیا.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در گلخانه‌ی تحقیقاتی - آموزشی دانشکده‌ی کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج واقع در مهرشهر در اردیبهشت سال ۱۳۸۴ اجرا شد. خاک محل آزمایش شنی - لومی و واکنش pH خاک ۷/۶۵ بود. برای اجرای این پژوهش از آزمایش فاکتوریل در پایه‌ی طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار استفاده شد. بطوریکه فاکتور A، تیمارهای مختلف آبیاری (۲، ۴ و ۶ روز یک بار)، ۳ رقم لوبیا قرمز (درخشان، D810830 و ناز) به عنوان فاکتور B و سه غلظت مختلف سوپر جاذب (۰، ۰/۰۵ و ۰/۰۷) به عنوان فاکتور C مورد بررسی قرار گرفتند. لازم به توضیح است که، فرم بوته در رقم درخشان ایستاده و رشد آن محدود، با متوسط ارتفاع ۳۵-۴۰ سانتی‌متر، دوره‌ی رشد و نمو ۹۵ روز، وزن صد دانه آن ۴۷ گرم و متوسط عملکرد آن ۲۲۰۰ کیلوگرم در هکتار و به دلیل ایستاده بودن نسبت به رقابت با علف‌های هرز ضعیف می‌باشد همچنین این رقم به خشکی بسیار حساس می‌باشد. در رقم D81083، فرم بوته ایستاده با رشد محدود و متوسط ارتفاع ۳۵-۳۰ سانتی‌متر، دوره‌ی رشد و نمو آن ۸۰ روز، وزن صد دانه ۴۶ گرم با متوسط عملکرد ۲۵۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. از نظر مقاومت در برابر عوامل نامناسب متحمل‌تر از رقم درخشان است و در رقم ناز متوسط ارتفاع ۶۴ سانتی‌متر و طول دوری رشد و نمو آن ۹۵ روز، وزن صد دانه آن ۲۷ گرم با متوسط عملکرد ۳۵۰۰ کیلوگرم در هکتار می‌باشد. برای آماده‌سازی گلخانه تعداد ۳۲۴ گلدان پلاستیکی به ارتفاع ۳۰ سانتی‌متر و قطر دهانه ۱۸ سانتی‌متر آماده شد. گلدان‌ها در ۴ تکرار ۸۱ تایی درون گلخانه به طور منظم چیده شدند بطوریکه هر ۳ گلدان ۱ تیمار را تشکیل می‌دادند. برای جلوگیری از تأثیر گلدان‌های مختلف بر یکدیگر و سهولت آبیاری و عملیات اجرایی در دو طرف هر واحد آزمایشی قسمت حاشیه‌ای به عرض ۱ متر در نظر گرفته شد تا عملیات آبیاری گلدان‌ها در هر واحد آزمایشی به طور جداگانه انجام شود. کشت بذر به صورت دستی در هر گلدان در تاریخ ۸۴/۲/۱۹ صورت گرفت. در ابتدا برای هر گلدان دو غلظت سوپر جاذب ۰/۵٪ و ۰/۷٪ به طور جداگانه درست شد. علت انتخاب این غلظت‌ها این بود که محققینی همچون اله‌دادی (۱۳۸۱) با کاربرد غلظت ۰/۵٪ از این ماده و Huttermann et al (1999) با مصرف غلظت ۰/۷٪ از این ماده در مقایسه با غلظت‌های کم‌تر بر روی گیاهان مختلف به این نتیجه دست یافتند که غلظت بالاتر این ماده سبب افزایش عملکرد و مقاومت به خشکی در گیاه می‌شود و با توجه به نتایج محققان دیگر همچون Harvey (2002) و Specht & Harvy (2000) در رابطه با افزایش عملکرد و اجزای عملکرد گیاه با کاربرد پلیمر، این ماده با هدف افزایش مقاومت به خشکی در لوبیا قرمز و افزایش عملکرد در آن مورد استفاده قرار گرفت. پس از نیم ساعت، سوپر جاذب‌ها کاملاً آب را به خود جذب کردند سپس با پیمانه‌ی مورد نظر، درون گلدان‌ها خاک گلخانه (مقدار ۶

کیلوگرم برای هر گلدان) به طور کامل با سوپر جاذب مخلوط گردید سپس تعداد ۱۰ عدد بذر لوبیا ضد عفونی شده با قارچ کش ویتاواکس برای هر گلدان (برای هر تیمار ۳۰ عدد بذر در سه گلدان) در سوراخ‌هایی به عمق ۳-۴ سانتی‌متر قرار داده شد و روی آنها با خاک پوشانده شد. لازم به ذکر است پلیمر مورد نظر مصنوعی بوده و از پلی‌آکریلات پتاسیم و کوپلیمرهای پلی‌اکریل‌آمید ساخته شده و این مواد قادرند در تماس با آب آن را سریعاً تا چندین برابر حجم خود جذب و نگهداری کنند در نهایت با کاهش تنش ناشی از خشکی سبب ارتقای رشد گیاه شوند در ضمن این مواد بی‌بو، بی‌رنگ و بدون خاصیت آلاینده‌گی خاک، آب و بافت گیاه می‌باشند. عملیات آبیاری بلافاصله پس از کاشت با کمک پیمان‌ه و به صورت دستی انجام گرفت بطوریکه قبل از آزمایش اصلی میزان خروجی آب اندازه‌گیری شد و سپس طبق برنامه زمانی برای تمامی گلدان‌ها آبیاری به کمک پیمان‌ه صورت گرفت، اعمال تنش از تاریخ ۸۴/۳/۸ پس از تنک گلدان‌ها صورت گرفت به این صورت که تعداد ۵ بوته کامل و سالم در گلدان‌ها باقی و در فاصله زمانی ۶،۴،۲ روز یک بار گلدان‌ها آبیاری شدند. برای آبیاری اول میزان ۱۰۰۰ cc آب برای تمام گلدان‌ها و از آبیاری دوم به بعد میزان ۵۰۰ cc آب در نظر گرفته شد (بر اساس آزمایشات صورت گرفته و محاسبه خروجی آب)، تا قبل اعمال تنش هر ۲ روز یک بار آبیاری به طور یکسان برای تمام گلدان‌ها صورت گرفت. پارامترهای اندازه‌گیری شده عبارت بودند از: عملکرد دانه، وزن صد دانه، شاخص برداشت، مقاومت غشای سیتوپلاسمی و میزان آب نسبی برگ.

نتایج

عملکرد دانه

صفت عملکرد دانه برای تیمارهای مختلف در جدول تجزیه واریانس ۱ آورده شده و نتایج این جدول نشان می‌دهد که بین تمام اثرات اصلی و اثرات متقابل در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌داری وجود دارد، با توجه به معنی‌دار بودن تیمارهای آبیاری، مقایسه‌ی میانگین آنها در جدول ۲ بررسی و مشاهده می‌شود که تیمارهای مختلف آبیاری در ۳ گروه جداگانه قرار می‌گیرند بطوریکه با افزایش فواصل آبیاری میزان عملکرد دانه کاهش می‌یابد، تیمار آبیاری ۲ روز یک بار با عملکرد ۱۵۰۷/۱۷ گرم در متر مربع، بالاترین عملکرد را داشته، سطوح آبیاری ۴ و ۶ روز یک بار به ترتیب با عملکرد ۹۲۴/۴۰ و ۵۹۳/۱۸ گرم در مترمربع، به ترتیب در گروه دوم و سوم قرار می‌گیرند. مقایسه‌ی میانگین ژنوتیپ‌ها نشان می‌دهد که رقم ناز با میانگین عملکرد ۱۴۳۱/۵۲ گرم در متر مربع و رقم درخشان با میانگین عملکرد ۶۵۱/۸۳ به ترتیب بیش‌ترین و کم‌ترین عملکرد را دارا می‌باشند و رقم D81083 در حد وسط قرار می‌گیرد (رقم ناز نسبت به رقم درخشان ۵۴٪ برتری نشان می‌دهد). غلظت‌های

مختلف سوپر جاذب نیز بررسی و ملاحظه می‌شود که مصرف این ماده به غلظت ۵ و ۷ درصد قادر است نسبت به شاهد به طرز معنی‌داری عملکرد را افزایش دهد و از ۷۰۳/۹۶ (شاهد) به ۱۰۰۷ (غلظت ۵٪) و ۱۳۱۴ در شرایط (غلظت ۷٪) برساند. اثرات متقابل رقم در آبیاری و رقم در سوپر جاذب در جدول ۳ آورده شده و ملاحظه می‌شود بیش‌ترین عملکرد مربوط به رقم ناز و غلظت ۷٪ و شرایط نرمال (شاهد) می‌باشد. با توجه به جدول مربوط به اثرات متقابل سوپر جاذب و آبیاری ملاحظه می‌شود که این ماده در تمام فواصل آبیاری (۲، ۴، ۶ روز یک بار) قادر است که بر روی این پارامتر تأثیر مثبت داشته و سبب افزایش عملکرد شود و این افزایش در غلظت ۷٪ نسبت به غلظت ۵٪ برتری نشان می‌دهد. بیش‌ترین میزان عملکرد در غلظت ۷٪ و شرایط ۲ روز آبیاری ملاحظه می‌شود و همچنین در شرایط استرس ۶ روز آبیاری یک بار با غلظت ۷٪، این ماده قادر است به رغم کاهش آب مورد نیاز گیاه عملکرد را تا حد ۲ روز یک بار بدون مصرف این ماده افزایش دهد.

وزن صد دانه

وزن صد دانه برای تیمارهای مختلف بررسی و نتایج در جدول ۱ مندرج است، بررسی نتایج جدول مذکور نشان می‌دهد که برای سه فاکتور اصلی آبیاری، ارقام مورد بررسی و سطوح سوپر جاذب در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌داری وجود دارد. همچنین مقایسه‌ی میانگین صفت مورد بحث در سطوح آبیاری در جدول ۲ منعکس و نتایج حاصله از آن نشان می‌دهد که با افزایش فواصل زمانی آبیاری از ۲ به ۴ و سپس ۶ روز یک بار به تدریج وزن صد دانه کاهش نشان می‌دهد بطوریکه تیمارهای آبیاری در سه گروه متفاوت قرار می‌گیرند. آبیاری ۲ روز یک بار با وزن صد دانه ۳۸/۳۸ گرم در صدر گروه و آبیاری ۶ روز یک بار با ۱۷/۶۷ در گروه سوم قرار می‌گیرد. ارقام مقایسه و نتایج حاکی از این است که رقم درخشان که درشت‌ترین رقم در بین دو رقم دیگر است بیش‌ترین وزن صد دانه (۲۹/۴۳) و رقم ناز که رقم بسیار ریز دانه‌ای است با وزن صد دانه ۲۱/۳۳ در گروه سوم قرار می‌گیرد. بررسی تیمارهای سوپر جاذب نشان می‌دهد که سوپر جاذب‌ها از نظر افزایش وزن دانه در سه سطح مختلف قرار می‌گیرند و با افزایش غلظت پلیمر وزن دانه‌ها افزایش می‌یابد بطوریکه وزن دانه‌ها در شرایط غلظت ۷٪ نسبت به غلظت ۵٪، حدود ۷٪ و نسبت به شاهد ۱۷/۸٪ افزایش می‌یابد. جدول تجزیه واریانس ۱ نشان می‌دهد که اثرات متقابل رقم در آبیاری در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار است و بررسی‌ها در جدول مقایسه‌ی میانگین اثرات متقابل ۳ نشان می‌دهد که وزن صد دانه در هر سه رقم در شرایط تنش کاهش قابل ملاحظه‌ای می‌یابد، بطوریکه با افزایش فواصل آبیاری از ۲ به ۶ روز یک بار، وزن صد دانه مرتباً کاهش می‌یابد. بیش‌ترین وزن صد دانه در آبیاری ۲ روز یک‌بار، در رقم ناز و غلظت ۷٪ ملاحظه شد.

شاخص برداشت

شاخص برداشت عبارت است از نسبت عملکرد اقتصادی به عملکرد بیولوژیکی که منظور از عملکرد بیولوژیکی تجمع ماده خشک در سیستم گیاهی است و عملکرد اقتصادی، حجم یا وزن آن اندام‌هایی است که محصول را تشکیل می‌دهند. خصوصیت شاخص برداشت تیمارها در جدول ۱ ذکر شده و نتایج نشان می‌دهد که بین سطوح آبیاری (۲،۴،۶ روز یک بار)، همچنین بین ژنوتیپ‌ها و بین مقادیر مختلف پلیمر سوپر جاذب اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ وجود دارد. با توجه به اختلاف معنی‌داری که بین تیمارهای آبیاری مشاهده می‌شود بررسی‌ها در جدول مقایسه‌ی میانگین ۲ نشان می‌دهد که تیمار ۴ و ۶ روز آبیاری نسبت به تیمار شاهد به ترتیب ۵٪ و ۱۲٪ کاهش نشان می‌دهد. ژنوتیپ‌ها نیز مورد بررسی و مقایسه‌ی میانگین نشان می‌دهد که بیش‌ترین شاخص برداشت مربوط به رقم ناز (۴۳٪) و کم‌ترین مربوط به رقم درخشان (۳۹٪) می‌باشد به این ترتیب ۳ رقم در ۳ گروه جداگانه قرار می‌گیرند. تیمارهای سوپر جاذب بررسی و مشخص می‌شود که تیمارهای ۷٪ و ۵٪ از نظر این صفت نسبت به شاهد برتری دارد و غلظت ۷٪ پلیمر به میزان ۱۰٪ نسبت به شاهد و ۶٪ نسبت به پلیمر با غلظت ۵٪ شاخص برداشت را افزایش می‌دهد. بررسی‌ها در جدول تجزیه واریانس ۱ نشان می‌دهد که اثرات متقابل رقم در آبیاری، سوپر جاذب در آبیاری و همچنین اثرات متقابل سه عامل (رقم، آبیاری و سوپر جاذب) در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار می‌باشند. اثر متقابل رقم در آبیاری در جدول ۳ بررسی و ملاحظه می‌شود که در هر سه رقم با افزایش فواصل آبیاری از ۲ به ۶ روز یک بار میزان این صفت کاهش می‌یابد. همچنین با بررسی اثر متقابل آبیاری در سوپر جاذب ملاحظه می‌شود که مصرف این ماده در تمام فواصل آبیاری قادر است که میزان این پارامتر را نسبت به شرایط عدم مصرف این ماده افزایش دهد. لازم به ذکر است که مصرف پلیمر با غلظت بالاتر تأثیر بیش‌تری بر افزایش این شاخص می‌گذارد بطوریکه پلیمر با غلظت ۷٪ نسبت به ۵٪ میزان این صفت را افزایش می‌دهد. بیش‌ترین شاخص برداشت در آبیاری نرمال (۲ روز یک بار)، غلظت ۷٪ و رقم ناز مشاهده شد.

صفات فیزیولوژیکی

میزان آب نسبی برگ (RWC)

با توجه به نتایج بررسی‌های آماری در مورد این پارامتر که در جدول ۲ مندرج است، بین ارقام و سطوح آبیاری (۲،۴،۶ روز یک بار) در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌داری مشاهده می‌شود. همچنین مقایسه‌ی میانگین تیمارهای مختلف برای این صفت در جدول ۲ نشان می‌دهد که رقم ناز که مقاوم‌ترین رقم در صفات قبل تشخیص داده شده است در مقایسه با ارقام دیگر میزان آب بیش‌تری را در بافت‌های خود مخصوصاً برگ‌ها نگه می‌دارد.

بدین صورت که این رقم نسبت به دو رقم دیگر در سطح نخست جدول رده‌بندی قرار می‌گیرد و دو رقم درخشان و D81083 از نظر این صفت هر دو در یک گروه و در گروه دوم قرار می‌گیرند. مقایسه‌ی میانگین سطوح آبیاری در جدول ۲ بررسی و مشخص شد که دو تیمار آبیاری ۴ و ۶ روز یک بار در گروه b و تیمار ۲ روز یک بار در گروه a قرار گرفتند. بدین ترتیب که تیمار ۲ روز آبیاری با ۶۸/۱۹٪ نسبت به دو تیمار دیگر برتری و با افزایش فواصل آبیاری و کاهش میزان آب مورد استفاده گیاه مرتباً از میزان این پارامتر کاسته می‌شود. نتایج حاصل با نتایج Santiago et al (2000) همسو است. مطالعه‌های صورت گرفته بر روی پلیمرها با توجه به معنی‌دار بودن اثرات ساده‌ی آن‌ها در سطح احتمال ۵٪ نشان می‌دهد که از سه سطح ۰ و ۵ و ۷ درصد، غلظت ۷٪ با قرار دادن آب بیش‌تر در اختیار گیاه و همچنین ذخیره بیش‌تر آب دارای میزان آب نسبی بیش‌تری می‌باشد و عدم استفاده از این پلیمر نیز سبب کاهش این صفت می‌شود بطوریکه میزان آب نسبی در شرایط شاهد ۱۶/۹۶٪ و در شرایط استفاده از غلظت ۷٪ پلیمر به ۶۶/۳۹٪ افزایش نشان می‌دهد، این ماده قادر است نسبت به شرایط شاهد میزان این پارامتر را به حدود ۶/۶٪ افزایش دهد. با توجه به جدول تجزیه واریانس ۱ اثرات متقابل این صفت معنی‌دار نشد.

مقاومت غشای سیتوپلاسمی

تجزیه واریانس مقاومت غشاء سیتوپلاسمی برای تیمارهای مختلف در جدول ۱ آمده است و نتایج این جدول نشان می‌دهد که بین تیمارهای آبیاری اختلاف معنی‌داری در سطح ۱٪ مشاهده می‌شود. با توجه به جدول مقایسه‌ی میانگین ۲ با افزایش فواصل آبیاری میزان این پارامتر افزایش می‌یابد. از طرفی مشاهده‌ها نشان می‌دهد که بین ارقام نیز اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱٪ مشاهده می‌شود و جدول مقایسه‌ی میانگین‌ها حاکی از این است که این سه رقم در سه سطح جداگانه قرار می‌گیرند بدین ترتیب که رقم ناز با ۱۰۳۰ میکروزیمنس بر سانتی‌متر در گروه سوم، کم‌ترین EC را داشته و نسبت به دو رقم دیگر دارای بیش‌ترین میزان مقاومت غشایی است و دو رقم دیگر D81D83 با ۱۱۲۲ و درخشان با ۱۱۸۲ به ترتیب در رده‌های اول و دوم قرار می‌گیرند. رقم درخشان نسبت به رقم ناز ۱۲٪ افزایش EC دارد. با توجه به این مسأله که پلیمرها در سطح احتمال ۱٪ اختلاف معنی‌داری نشان می‌دهند مقایسه‌ی میانگین‌های پلیمر سوپر جاذب نشان می‌دهد که سه غلظت در سه سطح جداگانه قرار می‌گیرند بطوریکه غلظت بالاتر (۷٪) در حدود ۷٪ نسبت به شاهد و در حدود ۲٪ نسبت به غلظت ۵٪ قادر است میزان EC را کاهش و بر مقاومت غشایی ارقام بیفزاید. اثر متقابل رقم در آبیاری در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار می‌باشد و با توجه به جدول مقایسه‌ی میانگین این اثر که در جدول ۳ آورده شده است ملاحظه می‌شود که در هر دو شرایط تنش و شاهد رقم ناز دارای EC کم‌تری نسبت به دو رقم دیگر است. پس پایداری غشاء

سیتوپلاسمی بیش‌تری نیز دارا می‌باشد. همچنین غلظت‌های ۰.۷٪ و ۰.۵٪ در هر سه رقم سبب افزایش مقاومت غشایی گیاه می‌شوند که این اثر متقابل در سطح احتمال ۰.۵٪ معنی‌دار است. ولی مشاهده‌ها نشان می‌دهد که پلیمر سوپر جاذب با غلظت ۰.۷٪ بر روی رقم ناز با کم‌ترین EC (۹۸۰ میکروزیمنیس بر سانتی‌متر) برتری خود را ثابت می‌کند. بررسی اثرات متقابل سه عامل در جدول ۳ بررسی و مشاهده می‌شود که این اثرات نیز در سطح ۰.۱٪ اختلاف معنی‌داری دارند.

بحث

عملکرد دانه

بر طبق نظر Taylor et al (1986) علت روند افزایشی عملکرد در اثر مصرف پلیمر، رساندن آب و مواد غذایی به گیاه در مرحله‌ی رشد رویشی و زایشی گیاه توسط این ماده بوده که در مراحل تنش قادر است کمبود آب در مرحله‌ی گرده افشانی را برطرف کرده و سبب افزایش این صفت شود و با توجه به این‌که برای تولید عملکرد بالا وجود آب کافی ضروری است، مسلماً این مواد سبب افزایش آب قابل دسترس گیاه می‌شوند که در نهایت سبب افزایش عملکرد می‌شوند. کاهش عملکرد دانه در اثر تنش خشکی و افزایش فواصل آبیاری توسط شکری (۱۳۸۳) در آفتابگردان آجیلی، رفیعی (۱۳۸۳) در آفتابگردان روغنی و بقایی (۱۳۸۳) بر روی لوبیا گزارش شده است. در واقع تنش خشکی در مرحله‌ی رشد رویشی هم سبب کاهش عملکرد گیاه می‌شود که به دلیل کاهش در سطح برگ و میزان ماده‌ی خشک تولید شده‌ی کم، در این مرحله است. پایین بودن شاخص سطح برگ در مراحل ابتدایی گلدهی و پر شدن دانه سبب کم شدن میزان فتوسنتز جاری، که تشکیل دهنده‌ی قسمت اعظم عملکرد دانه است و در نهایت کاهش عملکرد دانه می‌شود. نتایج با بررسی‌های Padman et al (1994) مبنی بر افزایش عملکرد دانه در تیمارهای اصلاح شده با این ماده برابری می‌کند. علت این افزایش رساندن آب و مواد غذایی به گیاه در مراحل مختلف رشد بوده که سبب افزایش عملکرد گیاه می‌شود. با افزایش فواصل آبیاری تأثیر کاربرد سوپر جاذب و نیز مقدار بالاتر آن محسوس‌تر به نظر می‌رسد.

وزن صد دانه

نتایج حاصل از کاهش وزن دانه‌ها در هنگام تنش کم‌آبی می‌تواند نشان دهنده‌ی این باشد که کم‌آبی در مرحله‌ی پر شدن دانه‌ها باعث کاهش وزن دانه‌ها و چروکیدگی شدن آنها می‌شود که با نتایج Kramer (1983) و Doss (1974) برابری می‌کند. آسترکی و همکاران (۱۳۸۴) نیز گزارش کردند که در شرایط تنش، وزن دانه به

شدت کاهش می‌یابد. همچنین نتایج با نتایج (Specht 2000) مبنی بر افزایش وزن دانه‌ها در غلظت بالاتر سوپر جاذب در لوبیا قرمز برابری می‌کند. علت افزایش وزن دانه‌ها در تیمار با پلیمر، همان در دسترس بودن آب به مقدار مناسب برای گیاه و همچنین انتقال مواد غذایی بهتر به دانه‌ها می‌باشد که در نتیجه از چروکیده شدن دانه جلوگیری می‌کند. همچنین نتایج با نتایج خورگامی (۱۳۷۶) مبنی بر کاهش وزن دانه در هنگام تنش برابری می‌کند. وی اظهار می‌کند کاهش وزن دانه ممکن است در نتیجه‌ی ریزش برگ‌ها و کاهش انتقال مواد فتوسنتزی به دانه‌ها و یا کوتاه شدن دوره‌ی تشکیل دانه باشد.

شاخص برداشت

مطالعه‌های صورت گرفته توسط آقاعلیخانی (۱۳۸۱) بر روی عملکرد سه رقم لوبیا قرمز تحت تنش رطوبتی نشان می‌دهد که تنش رطوبتی سبب کاهش شاخص برداشت، از ۳۱٪ به ۲۳٪ می‌شود که با نتایج حاصل از آزمایش مورد بحث مبنی بر کاهش شاخص برداشت در اثر تنش خشکی برابری می‌کند. این مواد با توجه به ذخیره آب و مواد غذایی و در دسترس قرار دادن آن به طرز مناسب در اختیار گیاه به خصوص در هنگام تنش و کاهش تلفات ناشی از کم‌آبی و همچنین کاهش شسته شدن آب و مواد غذایی از دسترس گیاه سبب افزایش صورت و تا حدودی افزایش مخرج کسر شده و سبب افزایش این پارامتر می‌شوند.

میزان آب نسبی برگ

نتایج بدست آمده از نظر میزان آب نسبی برگ با نتایج (Santiago et al 2000) همسو است، تنش رطوبتی موجب می‌شود میزان آب نسبی برگ و پتانسیل اسمزی سلول‌های برگ کاهش یابد (یعنی غلظت مواد محلول افزایش پیدا کند) و در نتیجه آماس سلول، تعرق و رشد در شرایط کاهش پتانسیل آب خاک کاهش می‌یابد. از آنجا که میزان آب نسبی با تحمل گیاه در برابر خشکی رابطه دارد بنابراین این مؤلفه به مقدار زیادی برای تعیین اختلاف ارقام از نظر تحمل به خشکی استفاده می‌شود.

نتایج با نتایج (Harvey 2000) مبنی بر افزایش RWC در اثر کاربرد پلیمر سوپر جاذب در لوبیا قرمز مطابقت می‌کند. بنا بر نظر وی، در هنگام تنش، پلیمر با قرار دادن آب در اختیار گیاه سبب نگهداری آب بیش‌تر درون بافت‌ها به خصوص بافت برگ می‌شود.

مقاومت غشای سیتوپلاسمی

در اثر تنش خشکی غشاء سلولی تخریب شده و مایع سلولی و واکوئلی به داخل محیط تراوش کرده و سبب تغلیظ و بالا رفتن هدایت الکتریکی سلول می‌شود بدین ترتیب مقاومت غشایی گیاه کاهش می‌یابد (Vasquez, 1990). در واقع بین عملکرد و EC یک رابطه‌ی منطقی مشاهده می‌شود بطوریکه رقم ناز با پایداری غشاء سیتوپلاسمی نسبتاً مناسب کم‌ترین درصد حساسیت عملکرد به خشکی را در بین رقم‌های دیگر دارد و رقم درخشان با بیش‌ترین نشت مواد درون سلولی بیش‌ترین حساسیت عملکرد به خشکی را دارا می‌باشد. بنابراین از پایداری غشاء سیتوپلاسمی می‌توان به عنوان معیاری برای گزینش ارقام مقاوم به خشکی استفاده کرد. علت کاهش تخریب غشاء در نتیجه مصرف پلیمر بدین دلیل است که، پلیمر با ذخیره آب بیش‌تر، قادر است آب بیش‌تری در اختیار گیاه تحت تنش قرار دهد و میزان EC و تجمع و تغلیظ مواد را کاهش دهد. نتایج بدست آمده از کاهش میزان EC در گیاه در نتیجه مصرف پلیمر سوپر جاذب با نتایج Harvey (2000) برابری می‌کند. مطالعه‌های وی حاکی از این مسأله است که این مواد می‌توانند میزان تنش حاصل را کاهش و با در دسترس گذاردن آب در هنگام تنش برای گیاه میزان تجمع مواد و تغلیظ مایع درون سلولی را کاهش داده و در نتیجه میزان EC را کاهش دهند. پس رقم ناز به عنوان رقم متحمل‌تر و درخشان رقم حساس‌تر و بهترین غلظت این پلیمر غلظت ۷٪ شناخته می‌شود و بهترین میزان آبیاری، آبیاری دو روز یکبار شناخته شد.

نتیجه‌گیری

- ۱- کمبود آب سبب کاهش تعداد دانه، عملکرد دانه، شاخص برداشت، وزن صد دانه و RWC می‌شود.
- ۲- باتوجه به این که تنش خشکی موجب آسیب غشای سلولی می‌شود و این امر موجب نشت مواد درون سلولی و در نتیجه مرگ سلول می‌شود، در نمونه‌برداری انجام شده میزان نشت مواد درون سلولی در آزمایش تنش خشکی بیش‌تر از آزمایش تحت شرایط آبیاری بود و ارقام، از نظر مقاومت دیواره‌ی سلولی اختلاف معنی‌داری با هم نشان دادند و با این معیار امکان تشخیص رقم مقاوم‌تر امکان‌پذیر شد.
- ۳- رقم ناز به عنوان رقم متحمل‌تر نسبت به دو رقم درخشان و D81083 در تحقیقات گلخانه‌ای شناسایی و معرفی شد.
- ۴- پلیمرهای سوپر جاذب به عنوان مواد مؤثر، در کاهش اثرات تنش خشکی و در نتیجه افزایش مقاومت گیاه به تنش‌ها و افزایش عملکرد گیاه تشخیص داده شدند.

۵- بهترین غلظت مصرفی برای پلیمرهای سوپر جاذب در این آزمایش غلظت ۷٪ تشخیص داده شد و با توجه به افزایش عملکرد و افزایش کارایی مصرف آب و کاهش میزان آب مصرفی، پلیمر سوپر جاذب از نظر توجیه اقتصادی قابل قبول می‌باشد.

K ?@ 1+ TK4' : / X) HK; ' /5 \$, - . ' HU4 >'"&
r E TK@44

عملکرد دانه	وزن صد دانه	شاخص برداشت	آب نسبی برگ	هدایت الکتریکی برگ	درجه آزادی	منابع تغییر
MS	MS	MS	MS	MS		
۶۸۷۱/۰۷۳	۶/۸۷۸	۰/۵۲۴	۱۸۵/۲۳۱	۶۱۹/۳۷۰	۳	تکرار
۷۷۰۸۳۱۳/۰۶۹**	۴۳۰۵/۸۵۲**	۲۱۵/۹۰۳**	۶۰۳/۳۴۳**	۷۱۲۰۰/۱۷۶**	۲	فاکتور A (آبیاری)
۵۵۹۱۸۹۱/۴۳۱**	۶۳۱/۴۱۲**	۱۲۱/۳۳۵**	۷۶۷/۱۸۱**	۲۱۲۳۲۵/۱۴۸**	۲	فاکتور B (رقم)
۴۳۰۴۸۳/۵۳۵**	۲۵۷/۸۱۲**	۱/۶۳۵**	۱۱/۰۰۵ ^{ns}	۳۵۱۷/۰۵۱**	۴	AB
۳۳۴۹۳۸۷/۷۷۵**	۱۶۵/۹۰۰**	۱۵۴/۱۹۱**	۱۷۸/۴۷۱*	۶۵۰۹۷/۹۲۶**	۲	فاکتور C (سوپر جاذب)
۴۴۰۴۰/۷۵۶**	۱/۴۴۱ ^{ns}	۲/۶۲۱**	۸/۳۶۵ ^{ns}	۲۳۶/۳۲۹ ^{ns}	۴	AC
۶۸۵۵۳/۱۲۴**	۲/۴۰۴ ^{ns}	۰/۹۷۷	۴/۲۵۷ ^{ns}	۱۸۴۰/۷۵۹**	۴	BC
۸۴۶۱/۴۳۲**	۱/۱۲۲ ^{ns}	۲/۴۶۲**	۵/۶۶۵ ^{ns}	۳۶۷/۶۶۲*	۸	ABC
۱۴۶۹۱۰/۲۶۷	۰/۹۸۴	۰/۳۵۴	۴۹/۳۱۸	۱۳۳/۸۷۷	۷۸	خطا
۴/۳۰	۳/۸۲	۱/۴۳	۱۰/۹۶	۱/۰۴	-	C.V%

*, **, * : به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد، ns : عدم وجود اختلاف معنی‌دار، MS : میانگین مربعات

TK@E / + , -. KZ K+ B+N"&

منابع تغیر	عملکرد دانه (گرم در متر مربع)	وزن صد دانه (گرم)	شاخص برداشت (%)	آب نسبی برگ (%)	هدایت الکتریکی برگ (میکرو زیمنس بر سانتی متر)
تیمارهای آبیاری					
۲ روز یک بار	۱۵۰۷/۱۷۸a	۳۸/۳۸a	۴۴/۱۵a	۶۸/۱۹a	۱۰۶۲c
۴ روز یک بار	۹۲۴/۴۰۶b	۲۱/۹۳b	۴۱/۱۳b	۶۳/۹۷b	۱۱۲۲b
۶ روز یک بار	۵۹۳/۱۸۳c	۱۷/۶۷c	۳۹/۳۰c	۶۰/۰۰b	۱۱۴۹a
ارقام					
درخشان	۶۵۱/۸۳۸c	۲۹/۴۳a	۳۹/۶۵c	۵۹/۹۵b	۱۱۸۲a
D81083	۹۴۱/۴۰۲b	۲۷/۲۲b	۴۱/۶۰b	۶۳/۱۵b	۱۱۲۲b
ناز	۱۴۳۱/۵۲۶a	۲۱/۳۳c	۴۳/۳۲a	۶۹/۰۵a	۱۰۳۰c
غلظت سوپر جاذب					
صفر درصد	۷۰۳/۹۶۶c	۲۳/۷۶c	۳۹/۳۶c	۶۱/۹۶b	۱۱۵۹a
۵ درصد	۱۰۰۷b	۲۶/۱۸b	۴۱/۷۲b	۶۳/۸b	۱۰۷۹b
۷ درصد	۱۳۱۴a	۲۸/۰۴a	۴۳/۴۹a	۶۶/۳۹a	۱۰۷۷c

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف غیر مشترک می‌باشند در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار هستند.

هدایت الکتریکی برگ (میکرو زیمنس بر سانتی متر)	شاخص برداشت (%)	وزن صد دانه (گرم)	عملکرد دانه (گرم در متر مربع)	منابع تغییر
۱۱۱۶e	۴۲/۰۲d	۴۵/۹۰a	۹۵۱/۴۵d	تیمارهای آبیاری × ارقام
۱۰۷۵f	۴۴/۷۰b	۴۱/۵۱b	۱۴۳۰/۴۰b	۲ روز یک بار × درخشان
۹۹۵h	۴۵/۷۱a	۲۷/۷۲c	۲۱۳۹/۶۶a	۲ روز یک بار × ناز
۱۱۹۴b	۳۹/۴۳f	۲۴/۰۰d	۶۵۵/۰۵f	۴ روز یک بار × درخشان
۱۱۲۹d	۴۱/۰۰e	۲۲/۰۹e	۸۰۲/۴۰e	۴ روز یک بار × D81083
۱۰۴۴g	۴۲/۹۶c	۱۹/۷۱f	۱۳۱۵/۷۵c	۴ روز یک بار × ناز
۱۲۳۶a	۳۷/۵۰g	۱۸/۴۰g	۳۴۸/۹۹h	۶ روز یک بار × درخشان
۱۱۶۱c	۳۹/۱۰f	۱۸/۰۵g	۵۹۱/۳۸g	۶ روز یک بار × D81083
۱۰۴۹g	۴۱/۲۹e	۱۶/۵۵h	۸۳۹/۱۶e	۶ روز یک بار × ناز
۱۱۰۴a	۴۱/۵۲d	۳۵/۷۷a	۱۱۴۷/۳۹d	تیمارهای آبیاری × سوپر جاذب
۱۰۵۳a	۴۴/۵۳b	۳۸/۹۸a	۱۴۸۶/۲۶b	۲ روز یک بار × ۵ درصد
۱۰۲۹a	۴۶/۳۹a	۴۰/۳۹a	۱۸۶۰/۸۷a	۲ روز یک بار × ۷ درصد
۱۱۷۳a	۳۹/۰۹g	۱۹/۹۶a	۵۹۵/۶۷g	۴ روز یک بار در صفر درصد
۱۱۰۶a	۴۱/۰۰e	۲۱/۹۰a	۹۱۶/۸۱e	۴ روز یک بار در ۵ درصد
۱۱۰۸a	۴۳/۳۰c	۲۳/۹۴a	۱۲۶/۷۲c	۴ روز یک بار در ۷ درصد
۱۱۹۹a	۳۷/۴۸h	۱۵/۵۴a	۳۴۱/۸۳h	۶ روز یک بار در صفر درصد
۱۱۳۳a	۳۹/۶۴f	۱۷/۶۸a	۶۱۱/۲۹g	۶ روز یک بار در ۵ درصد
۱۱۱۵a	۴۰/۷۷e	۱۹/۷۹a	۸۲۰/۴۱f	۶ روز یک بار در ۷ درصد
۱۲۲۳a	۳۷/۷۴f	۲۶/۶۵a	۴۲۵/۴۱h	ارقام × سوپر جاذب
۱۱۶۶b	۳۹/۵۴e	۲۹/۹۵a	۶۴۹/۵۶g	درخشان × صفر درصد
۱۱۵۷b	۴۱/۶۸c	۳۱/۷۰a	۸۸۸/۵۴f	درخشان × ۵ درصد
۱۱۶۶b	۳۹/۴۸e	۲۵/۲۹a	۶۱۳/۱۳g	درخشان × ۷ درصد
۱۱۰۴c	۴۱/۸۵c	۲۷/۴۴a	۹۶۵/۲۰e	D81083 × صفر درصد
۱۰۹۶cd	۴۳/۴۶b	۲۹/۰۱a	۱۲۴۵/۸۶c	D81083 × ۵ درصد
۱۰۸۸d	۴۰/۸۷d	۱۹/۴۲a	۱۰۷۳/۳۵d	D81083 × ۷ درصد
۱۰۲۱e	۴۳/۷۷b	۲۱/۱۷a	۱۴۰۵/۶۲b	ناز × صفر درصد
۹۸۰f	۴۵/۳۲a	۲۳/۴۰a	۱۸۱۵/۶۰a	ناز × ۵ درصد
				ناز × ۷ درصد

در هر ستون میانگین‌هایی که دارای حروف غیرمشترک می‌باشند در سطح احتمال ۱٪ معنی‌دار هستند.

منابع

- آسترکی، ح.، ح. نیکخواه، م. ر. تقوی، و پ. پزشکپور. ۱۳۸۴. بررسی صفات مختلف جو در شرایط تنش خشکی و بدون خشکی، چکیده مقالات اولین همایش گیاهان علوفه‌ای کشور
- آقاعلیخانی، م. و ز. طهماسبی. ۱۳۸۱. تأثیر تنش کم آبی بر عملکرد و اجزای عملکرد سه رقم لوبیا قرمز، چکیده مقالات هفتمین کنگره زراعت و اصلاح نباتات ایران
- الهدادی، ا. ۱۳۸۱. بررسی تأثیر کاربرد هیدروژن‌های سوپر جاذب بر کاهش تنش خشکی در گیاهان، دومین دوره تخصصی-آموزشی، کاربرد کشاورزی و صنعتی هیدروژن‌های سوپر جاذب پژوهشگاه پلیمر پتروشیمی ایران
- بقایی، ن. ۱۳۸۳. بررسی اثر تنش کمبود آب در مراحل مختلف نمو، عملکرد و اجزاء عملکرد سه رقم لوبیا چیتی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
- حجازی، ا. و ر. دیهیم‌فرد. ۱۳۸۴. اثرات تنش خشکی بر خصوصیات کمی و کیفی در سورگوم علوفه‌ای، چکیده مقالات اولین همایش گیاهان علوفه‌ای کرج
- خورگامی، ع. ۱۳۷۶. بررسی برخی از پارامترهای فیزیولوژیکی و زراعی لوبیا چشم بلبلی در شرایط خشکی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج
- رفیعی، ح.، د. حبیبی، ن. خداپنده، ج. دانشیان، م. مشهدی اکبربوجار، و م. شکروی. ۱۳۸۴. آنزیم‌های آنتی اکسیدانت معیاری برای گزینش ارقام مقاوم به خشکی در آفتابگردان روغنی، چکیده مقالات اولین همایش علوم زیستی ایران
- روشن، ب. ۱۳۸۱. تأثیر مصرف سوپر جاذب بر افزایش کمی و کیفی محصولات کشاورزی، دومین دوره تخصصی-آموزشی کاربرد کشاورزی و صنعتی هیدروژل‌های سوپر جاذب پژوهشگاه پلیمر و پتروشیمی ایران
- شکروی، م. ۱۳۸۳. بررسی اثر تنش کم آبی بر روی عملکرد و اجزاء عملکرد مختلف آفتابگردان آجیلی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی ساوه
- Degaiorgi, C.F. 2002. Hydrogels for immobilization of bacteria used in treatment of metal contaminated wastes. *Radiation Physics and chemistry*. 63: 109-113.

Doorenbos, J., and A.H. Kassam 1979. Yield response to water. F.A.O. Irrigation and Drainage Paper. No:22, 98-112 Rome. Italy

Doss, B.D. 1974. Effects of soil water stress at various growth stages of soybean yield. Agron. J. 66: 297-299

Harvey, J. 2002. Use of hydrogels to reduce leaf loss haster root. Establishment forest research. 45, 220 - 228

Huttermann, A., K. Reise, M. Zomorodi, and S. Wang. 1999. The use of hydrogels for afforestation of difficult stands: water and salt stress. In: Zhou, H. and H. Weisgerber: afforestation in semiarid regions pp. 167-177. Datong. Jinshatan. China

Kramer, P.J. 1969. Plant and soil water relationships. A modern synthesis mc crow – Hill. Inc New York

Padman, D.R., B.L. Porwal, and J.C. Ptel. 1994. Effect of Levels of Irrigation Nitrogen and jalas hakti on Growth and yield Indian mustard. Indian Journal of Agronomy 39: 599-603

Santiago, L.S., T.S. Lau, P.J. Melcher, O. Colin and G. Goldsein. 2000. Morphological and Physiological responses of Hawalian Hibiscas tiliaceus population to light, salinity and drought. Int. J. Plant. Soil. 161(1): 99-106

Seybold, A. 1999. Polyacrylamide review. Soil Conditioning and environmental fate. Soile Science and Plant Analysis 25: 11-12

Specht, S., and J. Harvey 2000. use of hydro gels to reduce leafloss and haster root establishment forest research

Taylor,K.C., and R.G.Half acre. 1986. the effect of hydrophilic polymer on media water retention and nutrient availability to ligustum. Horts science 21: 1159-1161

Turk,K.J., A.E.Hall, and G.W.Asbell. 1980. Drought adaption of cowpea. I influence of drought on seed yield Argon. J. 72: 413-42

Vasquez –Tello,A.,1990. Electrolyte and Leakages and soluble sugar content as physiological tests for screening resistance to water stess in phasolus and vigna spicies. J.Exp. Bot. 41 (228): 827-832